

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 14 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în privința inculpatului

*Pașa Vladimir XXXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX,
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.03.2019 - 14.06.2019,
instanța de apel: 17.07.2019 - 11.12.2019,
instanța de recurs: 19.03.2020 - 27.05.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei mun. Bălți din 14 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Pașa Vladimir a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau analogilor acestora pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendă condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

De la Pașa Vladimir s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Pașa V., fiind consumator de droguri și având scopul consumului de droguri, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a procurat ilegal produs etnobotanic îmbinat cu cannabinoidul sintetic care le păstra și transporta fără scop de însușire. La 04.09.2018, deplasându-se cu automobilul său de serviciu „Dacia Logan”, n/î XXXXX, în fâșia forestieră situată pe str. Feroviarilor, 4, din mun. Bălți, unde observând că de el se apropie un echipaj al poliției din cadrul IP Bălți, a aruncat la pământ un pachet de hârtie, care se afla masă specificată mai sus, care a fost ridicată de către angajații de poliție prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și sigilat.

Conform raportului de expertiză nr. XXXXX, din 04.01.2019, s-a stabilit că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă ridicată de la Pașa V., reprezintă substanță MDMA(N)-2201, în cantitate de 0,372 gr, care conform scrisorii Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, reprezintă analog al substanței stupefiante 5F-AMB, AB-PINACA, care este inclusă în Tabelul nr. 1 „Substanțele stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicinale” „Lista nr. 1 substanțele psihotrope”, aprobată prin HG nr. 1088 din 05.10.2004, cu modificările ulterioare a HG nr. 1004 din 24.08.2016, adică în proporții deosebit de mari, pe care le-a procurat și transportat ilegal, pentru consum personal, fără scop de înstrăinare.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Astfel, acțiunile ultimului urmează a fi încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal ca circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora fără scop de înstrăinare și anume, procurarea, transportarea și păstrarea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, care prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de la 2 la 5 ani.

La stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța a lut în considerare că inculpatul a comis o infracțiune gravă, recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește de cele comise, are doi copii minori la întreținere, este angajat oficial în câmpul muncii, anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri, a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, concluzionând că urmează să-i fie stabilită pedeapsa în formă de închisoare, reducând limitele cu $\frac{1}{3}$ și anume pe un termen de 2 ani.

Totodată, ținând cont de scopul pedepsei penale, că inculpatul a avut o atitudine corespunzătoare în fața instanței de judecată, recunoscând și regretând săvârșirea faptei, instanța a conchis că scopul pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate, executarea pedepsei în regim de detenție putând avea consecințe nefaste asupra inculpatului și în temeiul art. 90 Cod penal, urmând a suspenda condiționat executarea pedepsei, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Pașa V. nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, ori, impedimente de aplicare a art. 90 Cod penal nu sânt, lipsind temeiuri că trimiterea la închisoare pentru executarea parțială a pedepsei, cum a solicitat procurorul, ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Rodica Tataru, a declara apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Pașa V. să fie condamnat în baza de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții sau a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau analoagelor acestora pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei aplicate să fie suspendată parțial, pe un termen de 6 luni.

Apelanta a invocat că motive de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal nu au fost stabilite.

Potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea pentru care este condamnat Pașa V. (art. 217 alin. (4) lit. b) se califică la infracțiuni grave.

Ținând cont de personalitatea inculpatului, acesta fiind anterior judecat, se află la evidența medicului narcolog, pedeapsa stabilită prin sentință (suspendarea integrală a executării pedepsei cu închisoarea), nu va atinge scopul prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, dar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovatului, corect a stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal, ținând cont de prevederile art. 7, 75 - 88 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond a luat în considerație că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Potrivit alin.(4) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat se califică ca gravă.

Astfel, instanța de fond la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește de cele comise, are doi copii minori la întreținere, este angajat oficial în câmpul muncii.

Totodată, instanța de fond a luat în calcul și faptul că Pașa V., potrivit materialelor cauzei, anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse și se află la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri.

Având în vedere circumstanțele expuse, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului, instanța de fond a considerat oportun și echitabil de a stabili ultimului o pedeapsa penală sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare și de prevenire de săvârșire de noi infracțiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.

La stabilirea mărimii pedepsei, instanța de fond a atestat că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidentă prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În circumstanțele date instanța de fond, ținând cont de scopul pedepsei penale, de faptul că inculpatul a avut o atitudine corespunzătoare în fața instanței de judecată, recunoscând și regretând săvârșirea faptei, instanța de fond a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate, executarea pedepsei în regim de detenție putând avea consecințe nefaste asupra inculpatului și în consecință, în temeiul art. 90 Cod penal, a conchis de a suspenda condiționat executarea pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă în vederea corijării inculpatului și acordării unui

termen suficient pentru conștientizarea de către acesta a acțiunilor sale prejudiciabile, stabilind un termen de probă de 2 ani, apreciind astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă, în termenul de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Pașa V. nu prezintă pericol social, și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, or impedimente de aplicare a art. 90 Cod penal nu sânt, lipsind, însă careva temeiuri că trimiterea la închisoare pentru executarea parțială a pedepsei, cum a solicitat

După cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul de fapt nu are antecedente penale, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, fiica XXXXX, născută la XXXXX și fiul XXXXX, născut la XXXXX, inculpatul este angajat în câmpul muncii la SC „STA Interterm” în calitate de șofer fapt confirmat prin certificatul eliberat de la locul de muncă, la fel inculpatul a recunoscut în tot faptele incriminate și s-a căit în cele comise.

În aspectul dat, la aplicarea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de circumstanțele faptei și de datele personale ale inculpatului, stabilindu-i pedeapsa în limita sancțiunii și prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată, cu aplicarea art. 90 Cod penal, luând în considerație circumstanțele pe caz și persoana inculpatului, la părerea instanței de apel, astfel pedeapsa aplicată va asigura scopurile pedepsei, pedeapsa stabilit inculpatului nefiind contrară legii.

5. Procurorul, șef-interimar în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea *parțială* a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Pașa V. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de a ocupa anumite funcții sau a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice sau analoagelor acestora pe un termen de 2 ani, iar în conformitate cu art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei aplicate să fie suspendată parțial, cu închisoarea pe un termen de 6 luni, în rest dispozițiile deciziei să fie menținute fără modificări.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de modul de comitere a infracțiunii.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului instanțele de fond și apel nu a ținut cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, fapta săvârșită potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri, nu este la prima abatere, anterior fiind în conflict cu legea penală, fiind consumator de droguri conduce un automobil de serviciu, transportat și păstra substanțe stupefiante în automobilul său de serviciu „Dacia Logan” cu n/î C 231, când a văzul echipajului de poliție a aruncat la pământ un pachetul de hârtie cu substanța stupefiantă.

Analiza circumstanțelor respective urma să convingă instanța de apel că, inculpatului urma a stabili pedeapsă care să atingă scopul pedepsei penale, însă

pedeapsa aplicată acestuia cu stabilirea termenului de probă, inevitabil va aduce la consecințe contrare scopului urmărit.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu respectivele circumstanțe invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat ținând cont de mențiunea din rechizitoriu că: „*Circumstanțe agravante în baza art. 77 CP la stabilirea pedepsei învinuitului Pașa Vladimir nu au fost stabilite*”, de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, nu are antecedente penale, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub

aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că inculpatului i s-a aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 14 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în privința inculpatului Pașa Vladimir XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun